

Akceptuję
M. J.

dr hab. med. Jerzy Reymond
Radomski Szpital Specjalistyczny
Oddział Chirurgii Szcękowo- Twarzowej

Radom dn. 09. 05. 2025r.

OCENA

**rozprawy doktorskiej lekarza dentysty Karola Dominiaka
pt. „ Projekt płytki do endoskopowego zespalania złamań wyrostka kłykciowego
żuchwy”**

Dysertacja lekarza dentysty **Karola Dominiaka pt. „ Projekt płytki do endoskopowego zespalania złamań wyrostka kłykciowego żuchwy”** stanowi podstawę w ubieganiu się o otrzymanie stopnia naukowego doktora nauk medycznych.

Praca jest przygotowana pod kierunkiem dr hab. n. med. Dariusz Śladowskiemu z Zakładu Transplantologii i Centralnego Banku Tkanek WUM, promotorem pomocniczym jest dr n. med. Zygmunt Stopa z Kliniki Chirurgii Czaszkowo-Szcękowo- Twarzowej, Chirurgii Jamy Ustnej i Implantologii Wydziału Lekarsko-Dentystycznego Warszawskiego Uniwersytetu Medycznego.

Złamania wyrostka kłykciowego żuchwy są jednym z najczęściej występujących następstw urazów części twarzowej czaszki. Leczenie wyżej wymienionych urazów przez długie lata było głównie oparte na metodach zachowawczo- ortopedycznych. Leczenie polegało na unieruchomieniu międzyszcękowym na okres od 3 do 6 tygodni w zależności od rodzaju złamania i wieku pacjenta. W ostatnich latach razem z rozwojem technik wytwarzania nowych materiałów zespalających, technik chirurgicznych i związanych z tym coraz lepszych wyników leczenia, metody chirurgiczne nabierają coraz większego znaczenia w zaopatrywaniu złamań. Istnieje wiele możliwości leczenia chirurgicznego złamań wyrostka kłykciowego w zależności od doświadczenia operatora, posiadanego sprzętu i elementów zespalających.

Mogą to być metody z dostępem zewnątrzustnym jak również coraz częściej stosowane metody z dostępu wewnątrzustnego z zastosowaniem technik endoskopowych. Obecnie technika ta nie jest szeroko stosowana, gdyż wymaga dodatkowego instrumentarium a przede wszystkim umiejętności operacyjnych. Jest to metoda, która pozwala na uniknięcie widocznych blizn i minimalizuje ryzyko porażenia gałęzi nerwu twarzowego.

Ze względu na niewątpliwe korzyści wynikające z zastosowania tego dostępu badania mające na celu udoskonalanie tej techniki są w pełni uzasadnione.

Recenzowana praca ma układ typowy. Na początku zaopatrzona jest w Słowa kluczowe, Spis Treści, Spis rycin, Spis tabel, Wykaz używanych skrótów a następnie w rozdziały: Streszczenie w języku polskim i angielskim, Wstęp, Założenia i cel pracy, Materiał i metoda, Wyniki, Dyskusja, Wnioski, Bibliografia i na końcu dysertacji załączono dwa Załączniki. W Załączniku nr1 przedstawiono grafiki obrazujące ruchomość odłamów zespolonych poszczególnymi płytkami. Natomiast w załączniku nr2 zamieszczono grafiki obrazujące pojawiające się naprężenia we wszystkich badanych płytkach, śrubach, kościach podczas działania mięśni żucia.

Założeniem pracy jest stworzenie nowej płytki zespalającej, która dedykowana jest do użycia w endoskopowym zespalaniu złamania wyrostka kłykciowego żuchwy, zwiększając komfort pracy chirurga podczas manipulacji materiałem zespalającym w niezwykle małym polu operacyjnym, zapewniając lepszą stabilność zespolenia i skrócenie czasu operacji. Natomiast celem pracy jest zaprojektowanie wyżej wspomnianej płytki i porównanie płytki autorskiej z innymi dostępnymi na rynku przy pomocy metody elementów skończonych pod względem stabilności zespolenia i rozkładu naprężeń.

W rozdziale materiał i metoda doktorant bardzo dokładnie opisał w kolejnych podrozdziałach cały proces projektowania płytki do endoskopowej osteosyntezy wyrostka kłykciowego żuchwy podczas którego należy uwzględnić liczne czynniki określające jej wytrzymałość oraz możliwość manipulacji w niewielkim polu operacyjnym.

Każdy z etapów przeprowadzonych badań został szczegółowo opisany we właściwym rozdziale pracy. Zastosowano metodę analizy numerycznej z wykorzystaniem metody elementów skończonych.

Dyskusja jest przeprowadzona w sposób merytoryczny, ciekawy zgodny z aktualnym piśmiennictwem polskim i zagranicznym. Jest napisana zwięźle. Trzy wnioski są logiczną odpowiedzią na przeprowadzone badania. Poszczególne rozdziały dysertacji w sposób uporządkowany i logiczny dla recenzenta przedstawiają i omawiają przeprowadzone przez Doktoranta badania.

Dysertacja jest wykonana starannie, liczy 134 strony maszynopisu, 51 rycin, 17 tabel, oraz 97 pozycji piśmiennictwa obcojęzycznego i polskiego. Bardzo ważną rolę spełniają objaśnienia skrótów zawartych w pracy bez których trudno byłoby zapoznać się z nią.

Dokonując oceny całości rozprawy doktorskiej uważam za bardzo wartościowe opracowanie przez Doktoranta tak ważnego tematu. Uważam podjęcie tego tematu za bardzo trafne i ważne. Praca jest przygotowana w sposób wzorcowy, napisana jest poprawnym językiem polskim. Reasumując stwierdzam, że rozprawa doktorska lekarza dentysty Karola Dominiaka stanowi cenny, samodzielny dorobek Doktoranta, dowodzi umiejętności prowadzenia pracy badawczej i odpowiada wymogom stawianym pracy dla uzyskania stopnia doktora nauk medycznych.

Rozprawa doktorska spełnia warunki określone w art. 13 Ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule naukowym w zakresie sztuki (Dz.U. nr 65,poz. 595 z późn. zm.) w związku z art. 179 ust. Ustawy z dnia 3 lipca 2018r.. Przepisy wprowadzające ustawę- Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. Z 2018r. Poz 1669 z późn. zm.). Wnoszę, zatem, do Wysokiej Rady Dyscypliny Nauk Medycznych Warszawskiego Uniwersytetu Medycznego o dopuszczenie lekarza dentystę Karola Dominiaka do dalszych etapów przewodu doktorskiego.

dr hab. n. med. Jerzy Reymond
SPEC. CHIRURG SZCZĘKOWY
1874044 ZUS 9288130